

Prav lepo pozdravljeni spoštovani učenci, učitelji in ostali zbrani

Spoštovani soborci

Hitro se je obrnilo leto, verjetno nam starejšim leta še hitreje tečejo. Zopet ste spoštovani učenci pred zaključkom šolskega leta, verjamem, da je bilo uspešno in si boste v miru privoščili počitnice.

Vsi skupaj pa smo pred obeleževanjem dni, ki so bili pred 31 leti še posebno polni upanja in pričakovanj, kdaj bomo razglasili našo samostojnost, ki smo si jo že dolgo želeli. Ne nazadnje smo to našo željo živeti v samostojni državi Republiki Sloveniji zelo prepričljivo izkazali tudi na decembrskem referendumu leta 1990. Časi in okoliščine tako v Evropi, kakor tudi v Jugoslaviji, kateri del smo bili ves čas po drugi svetovni vojni so dozorele za spremembo. Ni bilo lahko in ni bilo enostavno. Tako kot vedno v življenju, ko pričakuješ nekaj novega, ko se odpravljaš na novo pot je v tebi nekaj negotovosti, verjetno nekaj nelagodja, je pa tudi pričakovanje, je upanje za nova doživetja, nove izkušnje. Veste tudi takrat spoštovane in spoštovani nismo bili prepričani, kako bo, kakšni bodo reakcije naših nasprotnikov, kakšni bodo odzivi svetovne javnosti, če hočete svetovne politike, kjer vedno igrajo poglobitno vlogo takšni ali drugačni interesi. Na nekaterih področjih smo bili v tistih toplih junijskih dneh bolj pripravljeni, na drugih seveda malo manj. Bili smo odločni, da bomo odločitev slovenskega naroda izraženo na plebiscitu branili, branili z orožjem če bo to potrebno in bilo je potrebno. Bili smo pripravljeni pripadniki takratne milice, pripadniki teritorialne obrambe, ne nazadnje bili smo pripravljeni kot skupnost, kot Slovenci po narodnosti in kot prebivalci Slovenije.

Včasih, ko poslušam, nekatere veleume se nasmehnem. Kaj bi rad povedal. Leta 2018 smo obeleževali 50 obletnico ustanovitve Teritorialne obrambe, vendar ne tiste, ki se je z orožjem leta 1991 uprla posegu jugoslovanske vojske v Sloveniji 26 junija 1991, temveč nekatere druge. Tista, ki je bila udeležena v vojni leta 1991, je bila nova. Ja recimo, da je bila nova: Sicer si ne znam prav razložiti kako je lahko bila nova, če so stali z ramo ob rami nekateri tisti pripadniki iz leta 1968 mogoče 1970 nekateri iz leta 1980. Obrazi isti nekoliko postarani, osiveli lasje, mogoče so se zamenjali poveljniki, prišli so mlajši. Ti pripadniki so se borili za samostojno Slovenijo.

Oktober 2021 je slovenka policija pretrgala popkovino, ki je predstavlja vez za nekdanjo socialistično milico. Tako je po posredovanju v Ljubljani, tako je rohnel eden izmed izvoljenih predstavnikov ljudstva v slovenskem parlamentu. Postala

je prava policija po njegovem. V vojni za samostojno Slovenijo so se z ramo ob rami s pripadniki TO in slovenskim narodom borili miličniki. Niso bili ne socialistični ne od kogar koli drugega. Bili smo zaščitniki slovenskega naroda, opravili smo naše poslanstvo, čeprav se je na naših vozilih bleščal danes od mnogoterih osovražen simbol rdeče peterokrake zvezde. Milica se je v policijo preimenovala aprila leta 1992. Dolga leta zatem je, to vem saj sem bil njen sestavni del vestno in odgovorno opravljala naloge varovanja življenja in premoženja ljudi. Prepričan sem, da bo njen ugled in njeno poslanstvo postavljeno zopet na stopnjo kakršno si zasluži.

Spoštovane in spoštovani

Veterani osamosvojitvene vojne smo veseli in počaščeni, da nas učenke in učenci sprejmete medse. Le mi udeleženci takratnih dogodkov vam lahko povsem iskreno povemo, kako so potekali osamosvojitveni procesi v Sloveniji in vojna za samostojno Slovenijo. Nikoli ne pozabite, da je bilo osamosvajanje in ustanavljanje samostojne države Republike Slovenije proces, ki je trajal. Mogoče si lahko za ločnico postavimo 1 decembra 1989, ko smo miličniki po odločitvi takratnega političnega vodstva preprečili, da bi prišli v Slovenijo razgrajachi iz drugih republik nekdanje skupne države z namenom razglasitve izrednih razmer. 6000 miličnikov je takrat sodelovalo v akciji SEVER in če sem malo sarkastičen okoli 10 strojevodij kmetičevega sindikata.

Veliko je bilo različnih dogodkov tudi po tem. Aprila 1990 večstrankarske volitve, maja 1990 poskus razorožitve teritorialne obrambe in ne nazadnje pred plebiscitom 17 decembra 1990 postroj enote teritorialne obrambe, ne nove, tiste stare z rdečimi zvezdami na kapah v Kočevski reki. Takrat ni bilo nikomur nerodno, ne predsedniku vlade ne ministrom, da so vanje bleščale rdeče zvezde.

Kasneje so jih vsaj nekatere ti simboli začeli motiti.

Oboroženi spopadi so res trajali samo 10 dni, tudi z vmesnimi premirji. Kakor koli že pripadniki TO in Milice ob vsestranski podpori prebivalcev in prebivalcev Slovenije, pa tudi razumni politiki smo dosegli to, da je bil 18. julija 1991 sprejet sklep o popolnem umiku jugoslovanske vojske iz Slovenije. Ta je trajal skoraj tri mesece. In veste, če so si drugi lahko oddahnili so Milica ni mogla. Oddahnili smo si, ko je Janez Slapar 26. oktobra 1991 v luki Koper podal raport predsedniku predsedstva Milanu Kučanu in mu med drugim raportiral, da na slovenskem ozemlju ni več tujih vojakov. To so zgodbe dragi učenci, ki jih le pišite v vaše literarne prispevke, sprašujte učitelje sprašujte starše in stare starše. Prav je da

veste kako je nastala samostojna država Republika Slovenija. Dokler lahko vam bomo z veseljem prišli povedat, tudi naše osebne zgodbe izpred 30 in več let.

Spoštovane in spoštovani, drage učenke in učenci. Čestitam vsem, ki se trudite, da to obdobje ne bo pozabljeno, čestitam vsem, ki o tem pišete.

Čestitke ob prihajajočem prazniku dnevu državnosti.

Srečno domovina Slovenija.